

ŽIVJETI VJERU U SVAKODNEVICI

CILJEVI

- definirati kakav treba biti mladi katolik u današnjem vremenu u življenju i naviještanju svoje vjere te vidjeti koji zadaci i izazovi se stavljaju pred njega
- pokazati mladima da su i oni, poput apostola, pozvani „ići i učiniti učenicima sve narode“

POTREBNI MATERIJALI

- hamer papir
- flomasteri
- film „[Traži se katolik](#)“ (Hrvatsko nadzemlje)
- svjećice (dušice) za svakog sudionika
- radni listovi (za svakog sudionika i za skupine)

UVODNI DIO >>> MOLITVA

Čita animator ili netko od sudionika.

Posvetna molitva mladih Duhu Svetome

Duše Sveti, ovog trenutka, ponizna srca stojimo pred Tobom. Prožmi nas svojim duhom i mirom. Svoju mladost polažemo u Tvoje ruke i potpuno Ti se predajemo. Vodi nas i krijepi na putu života. Ne napuštaj nas pa ni ondakad se ogriješimo o Tebe, već nas po svojim darovima - mudrosti, razuma, znanja, savjeta, jakosti, pobožnosti i straha Božjega - vrati k Sebi. Rasplamsaj u našim srcima neugasivu ljubav prema Tebi, daj nam je nositi u svome srcu i dijeliti sa svima onima koje nam dovedeš na životni put. Pomozi nam očuvati čistoću srca, duše i tijela, u radosti izvršavati svakodnevne dužnosti te tako živjeti svet život, nama na blagoslov i spasenje, a Tebi na hvalu i slavu. Amen.

>>> MOTIVACIJA S NAJAVOM TEME

Za uvod u našu današnju temu i naše promišljanje, pogledat ćemo jedan kratki film u trajanju od 10-ak minuta.

>>> FILM >>> „[Traži se katolik](#)“ (Hrvatsko nadzemlje) >>> trajanje: 10.34

Nakon što se pogleda film, animator postavlja poticajna pitanja kako bi potaknuo razgovor o filmu, a time i o temi.

SREDIŠNJI DIO >>> RAZGOVOR O FILMU S POTICAJNIM PITANJIMA

- Kakav je dojam film ostavio na vas?
- Mislite li da on odražava našu stvarnost? Zašto?
- Gdje je mjesto katolika u današnjem društvu?
- Jesu li kršćanske vrijednosti u suprotnosti s vrijednostima današnjega društva?

Danas želimo promišljati o tome kako živjeti vjeru u svakodnevnicu. Ponekad mislimo da je to lako, a ipak i sami se nekada ne ponašamo u skladu s onim o čemu govorimo. Ponekad naša djela nisu izraz naše vjere, tj. naša djela ne odražavaju vjeru o kojoj znamo govoriti drugima. Vjerujem da se svatko od vas na neki način i u nekoj ulozi mogao pronaći u ovome filmu. Zamolit ću vas sada da ispunite jedan radni list koji će nam pomoći doći do odgovora kakvi smo mi vjernici u ovome društvu, kakvi bi trebali biti, kakvi su naši prijatelji i koliko je prepoznatljivo da smo vjernici, svjedoci Isusa Krista.

Imate za ispunjavanje nekih 10-ak minuta.

„Traži se katolik!“

Jesi li se prepoznao u liku iz filma? Po čemu, zašto? _____

U kojem liku/likovima si pronašao svoje prijatelje? Objasni! _____

Katolik je _____

Karakteristike mladog katolika su _____

Svoju vjeru svjedočim _____

U življenju vjere mogu mi pomoći _____

Kao mladi katolik usuđujem se _____

Što me eventualno sputava u svjedočenju moje vjere? _____

Koji su najveći izazovi koji stoje pred mladim vjernicima danas? _____

Po ovome što smo sad iznijeli možemo vidjeti da je danas mladima teško svjedočiti svoju vjeru. Mnogi mladi nemaju oslonac u obitelji, ne postoji onaj temelj vjere koji su roditelji dužni usaditi u svako dijete. Vjera je marginalizirana stvar. Govorimo o puno katolika na papiru, a malo katolika svjedoka. Koji je razlog tome? Vratimo li se u prošlost, i na naš film možemo vidjeti i da su sveci Duje i Kvirin zaključili da su kršćani bili gorljiviji vjernici u vrijeme progona. Zašto je tome tako? Zašto je danas teško svjedočiti svoju vjeru? I ne samo svjedočiti nego je živjeti u svakodnevnom životu? Nameću nam se mnoga pitanja, a teško je doći do pravih odgovora.

Možda nam može pomoći poruka Svetog Oca povodom Svjetskog dana mladih 2011. godine. Podijeliti ćemo se u 5 manjih skupina. Svaka skupina dobiti će dio iz te poruke Svetog Oca. Ispod teksta nalaze se pitanja na koja morate odgovoriti nakon što zajednički prodiskutirate o tekstu.

Ostaviti ih da rade u skupinama oko pola sata. Dok oni to rade, animator priprema hamer papir na koji upisuje: SVOJU VJERU U SVAKODNEVNICI SVJEDOČIM...

Radni list 1 >>> Na izvorima vaših najdubljih težnji

U svakom povijesnom dobu, pa tako i u ovom našem današnjem u kojem živimo i djelujemo, mladi osjećaju duboku želju da međuljudski odnosi budu protkani iskrenošću i solidarnošću. Mnogi pokazuju jasnu želju da izgrađuju istinske prijateljske odnose, upoznaju pravu ljubav, zasnuju vlastitu obitelj, postignu osobnu stabilnost i stvarnu sigurnost, riječju sve ono što može jamčiti vedru i sretnu budućnost. Prisjećajući se svoje mladosti, znam da stabilnost i sigurnost nije ono što najviše zaokuplja misli mladog čovjeka. Nema sumnje da su posao i siguran krov nad glavom veliki i žuran problem, no istodobno je mladost doba u kojem je čovjek u traženju većega života. U doba moje mladosti i mi, tadašnji mladi, tražili smo nešto novo, ne pristajući na prosječnost i malograđanštinu. Htjeli smo ono što je veliko i novo. Htjeli smo pronaći život u svoj njegovoj širini i ljepoti. Naravno, to je bilo povezano i s tadašnjom situacijom u kojoj smo živjeli. Tijekom nacionalsocijalističke diktature i rata bili smo, da tako kažem, »sputani« od tadašnjih vlasti. Zato smo se silno željeli osloboditi tih okova i istražiti sve mogućnosti koje se pružaju čovjeku u svoj svojoj širini. No smatram kako je ta želja mladog čovjeka da se izdigne iznad svakodnevice prisutna u svakom dobu. Mladom je čovjeku svojstveno željeti nešto više od uobičajene svakodnevice, nešto više od sigurnog zaposlenja i osjećati težnju za onim što je doista veliko. Je li to samo isprazni san koji nestaje kada čovjek odraste? Ne nipošto! Čovjek je stvoren za ono što je veliko, za beskonačno. Sve drugo je nedovoljno. Sveti Augustin bio je u pravu kada je rekao: nemirno je srce naše dok se ne smiri u Tebi. Težnja za većim životom ukazuje na činjenicu da smo Božja stvorenja, da nosimo njegov »otisak«. Bog je život i zato svako biće toliko snažno teži životu; napose čovjek, stvoren na sliku i priliku Božju, žudi za ljubavlju, radošću i mirom. Tako shvaćamo da je besmisleno težiti tome da se ukloni Boga kako bi čovjek mogao živjeti! Bog je izvor života; ukloniti ga znači odvojiti se od toga izvora i, neizbježno, ostati bez punine i radosti: »stvorenje naime iščezava bez Stvoritelja« (Drugi vatikanski koncil, konst. *Gaudium et spes*, 36). Današnja kultura, u nekim dijelovima svijeta, posebice na Zapadu, teže isključiti Boga ili vjeru promatrati kao čisto privatni čin, koji nema nikakvog značenja u društvenom životu. Premda sve vrijednosti koje su u temelju društva – kao što su ljudsko dostojanstvo, solidarnost, obitelj, rad – proizlaze upravo iz Evanđelja, svjedoci smo svojevrsnog »iščeznuća Boga«, nekog zaborava, ako ne čak i pravog odbacivanja kršćanstva i nijekanja blaga primljene vjere, što za sobom povlači opasnost gubitka vlastitog dubokog identiteta.

Zato vas, dragi prijatelji, pozivam da učvrstite svoju vjeru u Boga, oca našeg Gospodina Isusa Krista. Vi ste budućnost društva i Crkve! Kao što je apostol Pavao nekoć pisao Kološanima, bitno je imati korijene, čvrste temelje. To osobito vrijedi danas kada mnogi nemaju čvrsta uporišta na kojima graditi život te tako postaju duboko nesigurni. Rašireni relativizam, prema kojemu sve isto vrijedi i ne postoji nikakva istina i nikakav apsolutna referentna točka, ne vodi pravoj slobodi, već nestabilnosti, izgubljenosti, prilagođavanju trenutačnim modama. Vi mladi imate pravo primiti od naraštajâ koji su vam prethodili čvrsta uporišta kako biste mogli donositi vlastite odluke i graditi svoj život, kao što mlada biljka treba hranjivu podlogu kako bi njezino korijenje moglo rasti te da bi tako kasnije postala snažno stablo, kadro davati plodove.

Nakon što ste pročitali tekst, unutar grupe prodiskutirajte o njemu.

- Kakvi su po tebi danas međuljudski odnosi (općenito)?
 - Vidimo da je Papa u svojoj mladosti nailazio na probleme nacionalističke diktature. Postoje li u današnjem svijetu i našoj domovini okovi koji tebe kao katolika sputavaju?
 - Kako tumačiš misao: „Stvorenje, naime, iščezava bez Stvoritelja“ i kako bi ju prenio drugima laičkim rječnikom?
 - Kakvi su tvoji temelji u vjeri? Vidiš li plodove svoje vjere?
 - Kako ti svjedočiš svoju vjeru u svakodnevicu?
-

Radni list 2 >>> Ukorijenjeni i nazidani na Kristu

Da bi istaknuo važnost vjere u životu vjernika, želim nešto reći o svakom od tri izraza koje sveti Pavao koristi u ovom svom izričaju: »Ukorijenjeni i nazidani na Kristu, čvrsti u vjeri« (usp. *Kol 2, 7*). U tome možemo razabrati tri slike: izraz »ukorijenjeni« doziva u svijest sliku stabla i korijenja koje ga hrani, izraz »nazidani« odnosi se na građenje kuće, dok riječ »čvrsti« upućuje na tjelesni i duhovni rast. Riječ je o vrlo rječitim izrazima. Prije nego što ih počnem tumačiti, treba primijetiti kako su u izvornom tekstu ta tri izraza, gramatički gledano, u pasivu: to znači da je sâm Krist taj koji ukorijenjuje, naziđuje i učvršćuje vjernike.

Prva slika je stablo koje je čvrsto prionulo uz tlo pomoću korijenja, koje mu daje čvrstoću i koje ga hrani. Bez snažnih korijena lako bi ga odnio vjetar i ne bi preživjelo. Koji su naši korijeni? To su, naravno, naši roditelji, obitelj, kultura naše zemlje, koji su vrlo važna sastavnica našeg identiteta. Biblija otkriva i drugu sastavnicu. Prorok Jeremija piše: »Blagoslovljen čovjek koji se uzdaje u Jahvu i kome je Jahve uzdanje. Nalik je na stablo zasađeno uz vodu što korijenje pušta k potoku: ne mora se ničeg bojati kad dođe žega, na njemu uvijek zelenilo ostaje. U sušnoj godini brigu ne brine, ne prestaje donositi plod« (*Jr 17, 7-8*). Za proroka pustiti korijenja znači staviti svoje pouzdanje u Gospodina. Od njega crpimo svoj život. Bez njega ne bismo mogli istinski živjeti. »Bog nam je dao život vječni; i taj je život u Sinu njegovu« (*1 Iv 5, 11*). Sâm Isus se predstavlja kao naš život (usp. *Iv 14, 6*). Zato kršćanska vjera nije samo vjerovanje u određene istine, već je prije svega osobni odnos sa Isusom Kristom, to je susret s Božjim Sinom, koji životu daje novu snagu. Kada stupimo u osobni odnos s Njim, Krist nam otkriva naš identitet i, u prijateljstvu s njim, život raste i ostvaruje se u punini. Postoji trenutak u mladosti u kojem si svatko od nas postavi pitanje: koji smisao ima moj život, koju svrhu, kako ga usmjeriti? Ta temeljna pitanja ponekad dugo zaokupljaju čovjekov duh. Postavljamo si pitanje kojim se poslom baviti, kakve društvene odnose uspostaviti, koje osjećaje produbljivati... U vezi s tim ponovno se prisjećam svoje mladosti. Na neki sam način već prilično rano znao da Gospodin želi da budem svećenik. No kasnije, nakon rata, kada sam u sjemeništu i na fakultetu bio na putu prema tom cilju, morao sam iznova zadobiti tu sigurnost. Brojna pitanja zaokupljala su mi misli i srce: je li to sigurno put kojim želim ići? Je li to sigurno Božja volja za mene? Hoću li mu moći biti vjeran i biti potpuno raspoloživ za njega u njegovoj službi? Takvu odluku nije nimalo lako donijeti, ona zahtijeva mnoga trvenja i borbe. Drukčije i ne može biti. No zatim se javila sigurnost: dobro

je tako! Dà, Gospodin me želi, zato će mi dati i snagu. Kada ga slušam, kada zajedno s njim kročim postajem doista to što jesam. Nije važno ispunjavati svoje vlastite želje, već njegovu volja. Tako život postaje autentičan.

Kao što korijeni drže stablo čvrsto zasađeno u tlu, tako temelji daju kući trajnu stabilnost. Po vjeri smo nazidani na Kristu (usp. *Kol 2, 7*). U svetoj povijesti imamo brojne primjere svetih ljudi, koji su svoje živote gradili na riječi Božjoj. Prvi od njih je Abraham. Praotac naše vjere je poslušao Gospodina kada je od njega zatražio da napusti zemlju svojih predaka i zaputi se u nepoznato. »Povjerova Abraham Bogu i uračuna mu se u pravednost pa prijatelj Božji posta« (*Jak 2, 23*). Biti nazidan na Kristu znači na konkretan način odgovoriti na Božji poziv, uzdajući se u njega i provodeći u djelo njegovu riječ. Sâm Isus opominje svoje apostole: »Što me zovete 'Gospodine, Gospodine!', a ne činite što zapovijedam?« (*Lk 6, 46*); i, pribjegavajući slici građenja kuće, dodaje: »Tko god dolazi k meni te sluša moje riječi i vrši ih... sličan je čovjeku koji gradi kuću pa iskopa u dubinu i postavi temelj na kamen. A kad bude poplava, nahrupi bujica na tu kuću, ali je ne može uzdrmati jer je dobro sagrađena« (*Lk 6, 47-48*).

Dragi prijatelji, gradite svoje kuće na stijeni, poput čovjeka koji »iskopa u dubinu«. Trudite se i vi svaki dan slijediti Kristovu riječ. Doživljavajte ga kao pravog prijatelja s kojim ćete zajedno putovati na vašem životnom putu. Dok je on uz vas moći ćete se hrabro i s nadom suočavati s teškoćama i problemima, razočarenjima i porazima. Neprestano vam se nude lakše ponude, ali vi primjećujete da se one pokazuju lažnima, ne daju vam vedrinu i radost. Jedino nam Božja riječ pokazuje pravi put, samo je vjera koja nam je prenesena svjetlo koje prosvjetljuje put. Zahvalno primite taj duhovni dar koji ste primili od svojih obitelji i trudite se odgovorno odgovoriti na Božji poziv, postanite zreli u vjeri. Ne vjerujte onima koji vam kažu na ne trebate druge da izgradite svoj život! Pronađite, naprotiv, oslonac u vjeri vama bliskih osoba, u vjeri Crkve i zahvaljajte Gospodinu što ste je primili i što ste je prigrlili!

Nakon što ste pročitali tekst, unutar grupe prodiskutirajte o njemu.

- Koji su tvoji korijeni koji te hrane i drže na životu i čine bitan dio tvog identiteta?
 - Papa se dvoumio što će napraviti sa svojim životom i brojna pitanja su mu zaokupljala misli. Koliko smo mi sami spremni prepustiti se Bogu i zanemariti vlastite želje?
 - Što znači biti „ukorijenjen i nazidan na Kristu“?
 - Kako ti svjedočiš svoju vjeru u svakodnevici?
-

Radni list 3 >>> Čvrsti u vjeri

Budite »Ukorijenjeni i nazidani na Kristu, čvrsti u vjeri« (*Kol 2, 7*). Poslanicu iz koje je preuzet ovaj tekst sveti Pavao je pisao da odgovori na točno određenu potrebu kršćana grada Kolosa. Ta je zajednica bila izložena prijetnji određenih kulturnih strujanja, koje su odvrćale vjernike od evanđelja. Naše današnje kulturno okruženje, dragi prijatelji, ima mnoge sličnosti s onim u kojem su živjeli onodobni Kološani. Naime, u njemu postoji snažna struja laicizma koji želi potisnuti Boga na margine čovjekova života i društva općenito, nudeći i nastojeći stvoriti »raj« bez njega. No, iskustvo nas uči da se svijet bez Boga pretvara u »pakao« u kojem prevladavaju sebičnosti, podjele u obiteljima, mržnje među ljudima i narodima i u kojem nema ljubavi, sreće i nade. Nasuprot tome, tamo gdje ljudi i narodi prihvaćaju Božju prisutnost, klanjaju mu se u istini i slušaju njegov glas, ondje se na konkretan način gradi civilizacija ljubavi, u kojoj se svakoga poštuje u njegovu dostojanstvu, raste zajedništvo, s plodovima koje ono sa sobom nosi. Postoje međutim i kršćani koji su dopustili da ih zavede laicistički način razmišljanja ili ih privlače vjerske struje koje udaljavaju od vjere u Isusa Krista. Neki drugi, opet, premda nisu podlegli zovu istih, jednostavno su dopustili da im se vjera ohladi, što za sobom neizbježno povlači negativne posljedice na moralnom planu.

Braći zaraženoj idejama koje su tuđe evanđelju, apostol Pavao doziva u pamet moć umrlog i uskrslog Krista. To otajstvo je temelj našega života, središte kršćanske vjere. Sve filozofije koje to zanemaruju, smatrajući to »ludošću« (*1 Kor 1, 23*), pokazuju svoje ograničenosti kada se nađu pred velikim pitanjima koja prebivaju u čovjekovu srcu. Zato i ja, kao nasljednik apostola Petra, želim učvrstiti vas u vjeri (usp. *Lk 22, 32*). Mi čvrsto vjerujemo da se Isus Krist prinio na križu da nam dadne svoju ljubav; u svojoj mucij ponio je naša trpljenja, preuzeo na sebe naše grijeha, podario nam oprost i pomirio nas s Bogom Ocem, otvorivši nam put vječnoga života. Na taj smo način oslobođeni od onoga što nas najviše smeta u životu: ropstva grijeha, i možemo ljubiti sve, pa čak i neprijatelje, i dijeliti tu ljubav s najsiromašnijom braćom i braćom u nevolji.

Dragi prijatelji, križ nas često plaši jer kao da nekako poništava život. No križ je zapravo nešto sasvim suprotno! On je Božje »da« čovjeku, najveći izraz njegove ljubavi i vrelo iz kojeg izvire vječni život. Samo nas uskrsli Krist može spasiti, osloboditi od zla i uspostaviti Kraljevstvo pravde, mira i ljubavi. Naime, iz Isusova otvorenog srca na križu je potekao taj božanski život, koji je uvijek dostupan onome koji prihvati podići oči prema Raspetom. Pozivam vas zato da

prihvatite Isusov križ, taj znak Božje ljubavi, kao izvor novoga života. Izvan Krista umrlog i uskrslog nema spasenja! Samo on može spasiti svijet od zla i učiniti da poraste Kraljevstvo pravednosti, mira i ljubavi kojem svi težimo.

Nakon što ste pročitali tekst, unutar grupe prodiskutirajte o njemu.

- Objasni svoje shvaćanje vjere u Isusa Krista!
 - Koje su sličnosti i razlike između života današnjeg vjernika i života Kološana?
 - Na koji način nas apostol Pavao pokušava učvrstiti u vjeri?
 - Što čovjek pronalazi u Isusu Kristu?
 - Kako ti svjedočiš svoju vjeru u svakodnevici?
-

Radni list 4 >>> Vjerovati u Isusa Krista, a ne vidjeti ga

U Evanđelju nam je opisano vjersko iskustvo apostola Tome u prihvaćanju otajstva križa i Kristova uskrsnuća. Toma je jedan od dvanaestorice apostola; slijedio je Isusa na njegovu putu; izravni je svjedok njegovih čudâ i ozdravljenjâ; slušao je njegove riječi; iskusio strah zbog njegove smrti. Isus se uvečer prvoga dana u tjednu ukazao apostolima, no Toma nije bio prisutan, a kada su mu ostali apostoli saopćili kako je Isus živ i da se ukazao, izjavljuje: »Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati« (Iv 20, 25).

I mi bismo htjeli vidjeti Isusa, moći razgovarati s njim, još snažnije osjetiti njegovu prisutnost. No, velikom broju današnjih ljudi teško je doprijeti do Krista. Kruže tolike slike Isusa koje se predstavljaju kao znanstveno utemeljene i oduzimaju mu njegovu veličinu, jedincatost njegove osobe. Zato je, tijekom dugih godina proučavanja i razmišljanja, u meni sazrela misao da prenesem drugima nešto od svojeg osobnog susreta s Isusom u jednoj knjizi, gotovo da im pomognem vidjeti, čuti, dotaknuti Gospodina, u kojem nam je Bog došao ususret kako bi ga upoznali. Sâm Isus, naime, ukazavši se iznova učenicima nakon osam dana, kaže: »Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran« (Iv 20, 27). I mi možemo imati opipljiv kontakt s Isusom, dodirnuti, da tako kažem, rukom biljege njegove muke, znakove njegove ljubavi prema nama: on nam je u sakramentima posebno blizak, daruje se nama. Dragi mladi, naučite »vidjeti« i »susresti« Isusa u euharistiji, u kojoj je prisutan i toliko blizak da nam se daje za hranu na našem životnom putu; u sakramentu pokore, u kojem nam Gospodin očituje svoje milosrđe nudeći nam uvijek svoje oprostjenje. Prepoznajte i služite Isusu također u siromašnima, bolesnima, braći koja su u nevolji i trebaju pomoć.

Otpočnite i njegujte osobni dijalog s Isusom Kristom u vjeri. Upoznajte ga preko čitanja Svetog pisma i Katekizma Katoličke Crkve. Razgovarajte s njim u molitvi, pouzdajte se u njega: on vas neće nikada izdati! »Vjera je prije svega čovjekovo *osobno prianjanje* Bogu, istodobno, neodvojivo od toga, *jest i slobodan pristanak uza svu istinu što ju je Bog objavio*« (Katekizam Katoličke Crkve, 150). Tako ćete moći postići zrelu i čvrstu vjeru, koja se neće temeljiti samo na nekom vjerskom osjećaju ili na nejasnom sjećanju na ono što ste u djetinjstvu pročitali u katekizmu. Moći ćete upoznati Boga i živjeti istinski s njim, poput apostola Tome, kada snažno očituje svoju vjeru u Isusa: »Gospodin moj i Bog moj!«.

Nakon što ste pročitali tekst, unutar grupe prodiskutirajte o njemu.

- Zašto ti vjeruješ?
 - Što misliš, traže li ljudi danas, i zašto, materijalne dokaze da povjeruju u Isusa Krista?
 - Kako bi objasnio nekome temelje svoje vjere bez materijalnih dokaza?
 - Koliko danas mladi vjeruju u snagu molitve? Kakva je tvoja molitva? Što ti ona znači?
 - Kako ti svjedočiš svoju vjeru u svakodnevici?
-

Radni list 5 >>> **Poduprti vjerom Crkve, da bi bili svjedoci**

U tome trenutku Isus je uskliknuo: »Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju« (Iv 20, 29). On pritom ima pred očima Crkvu, koja se temelji na vjeri očevidaca: njegovih apostolâ. Shvaćamo onda da je naša osobna vjera u Krista, rođena iz razgovora s njim, vezana uz vjeru Crkve: nismo izolirani vjernici, već smo, po krštenju, članovi te velike obitelji, a vjera koju ispovijeda Crkva daje sigurnost našoj osobnoj vjeri. *Vjerovanje* koje molimo na nedjeljnoj misi štiti nas upravo od opasnosti da vjerujemo u nekog boga koji nije Bog kojeg nam je objavio Isus: »svaki je vjernik kao kolut u dugom lancu onih koji vjeruju. Ja ne mogu vjerovati, ako nisam podržan vjerom drugih, a svojom vjerom pridonosim da se podupre vjera drugih« (*Katekizam Katoličke Crkve*, 166). Budimo uvijek zahvalni Gospodinu za dar Crkve: ona nam pomaže kročiti naprijed sa sigurnošću u vjeri, koja nam daje pravi život (usp. Iv 20, 31).

U povijesti Crkve sveci i mučenici iz slavnoga su Kristova križa crpili snagu da ostanu vjerni Bogu sve do potpunog samopredanja; u vjeri su pronalazili snagu da pobijede vlastite slabosti i prevladaju sve protivštine. Naime, kao što kaže apostol Ivan, »tko to pobjeđuje svijet ako ne onaj tko vjeruje da je Isus Sin Božji?« (1 Iv 5, 5). A pobjeda koja proizlazi iz vjere je pobjeda ljubavi. Koliko je samo negdašnjih i današnjih kršćana koji su živi svjedoci snage vjere koja se izražava u ljubavi: oni su mirotvorci, promicatelji pravde i začetnici boljeg, humanijeg svijeta, svijeta u skladu s Božjim naumom. Ti su ljudi svojom kompetentnošću i sposobnošću u različitim područjima društvenog života djelotvorno pridonijeli dobrobiti čitave zajednice. Ljubav koja izvire iz vjere dovela ih je do vrlo konkretnog svjedočanstva, u djelima i riječima: Krist nije dobro samo za nas same, on je najdragocjenije dobro koje moramo dijeliti s drugima. U dobu globalizacije budite svjedoci kršćanske nade u čitavom svijetu: mnogo je onih koji žele prigrliti tu nadu! Pred grobom prijatelja Lazara, koji je ležao već četiri dana mrtav, Isus, prije nego će ga ponovno dozvati u život, reče njegovoj sestri Marti: »budeš li vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju« (Iv 11, 40). Tako i vi, ako budete vjerovali i svakoga dana svjedočili svoju vjeru, postat ćete oruđa koja će drugim mladima poput vas pomoći pronaći smisao i radost života, koja izvire iz susreta s Kristom!

Nakon što ste pročitali tekst, unutar grupe prodiskutirajte o njemu.

- Koliko je za tvoju osobnu vjeru važno društvo koje te okružuje? Objasni!
 - Koliko ti je važna Crkva i zašto? Možemo li vjerovati u Krista, ali ne i Crkvu?
 - Kako mladi danas mogu biti oruđa evangelizacije i svjedoci žive vjere u dobu globalizacije?
 - Kako ti svjedočiš svoju vjeru u svakodnevicu?
-

>>> IZNOŠENJE REZULTATA RADA

Nakon 30-ak minuta, animator nastavlja.

Evo, lijepo vas molim da sada svaka skupina iznese svoje zaključke. To ćemo učiniti na sljedeći način. Neka svaka skupina izabere po jednog predstavnika koji će predstaviti vaš zajednički rad. Ukratko će prepričati tekst koji ste čitali te iznijeti koje ste zaključke donijeli pomoću postavljenih pitanja. Samo na zadnje pitanje nećemo odgovoriti dok se ne izredaju sve skupine, budući da je posljednje pitanje u svim skupinama jednako. Pa krenimo!

Nakon što su sve skupine iznijele svoje rezultate, animator nastavlja.

>>> SINTEZA S AKTUALIZACIJOM

Vidjeli smo da smo svi pozvani tragom apostola naviještati svoju vjeru. Isus je rekao: "Ja sam svjetlost svijeta; tko ide za mnom, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života." (Iv 8,12) Petar u svojoj prvoj poslanici kaže: „No ne bojte se njihova zastrašivanja i ne plašite se! Naprotiv, Gospodin - Krist neka vam bude svet, u srcima vašim, te budite uvijek spremni za odgovor svakomu koji od vas zatraži obrazloženje nade koja je u vama“ (1 Pt 3,15). Stoga, dragi mladi, budite hrabri i ustrajni, budite „sol zemlje“ i „svjetlo svijeta“, usudite se „soliti“ i „svijetliti“, živjeti i svjedočiti svoju vjeru u svojoj svakodnevici – u obitelji, u školi ili na fakultetu, među prijateljima. Ne bojte se položiti svoju mladost u Božje ruke. Ugledajte se u brojne svece koji se stavljaju pred nas kao primjeri nepokolebljivosti i ustrajnosti u vjeri i svjedočenju. Budite svjedoci! Vi ste budućnost i nada Crkve, naše domovine i svijeta, vi ste najvažniji pokretači nove evangelizacije, vi ste apostoli svoga vremena i svijeta u kojemu živite. Ne zaboravite Isusove riječi iz Matejeva Evanđelja kada kaže: „Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!“ (...) „I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta.“ (Mt 28, 16-20).

A sada se vraćamo na posljednje pitanje. Kao što smo već rekli, a i vidjeli ste, posljednje pitanje u svim skupinama jest jednako. Pripremljen je jedan hamer na kojem piše: SVOJU VJERU U SVAKODNEVNICI SVJEDOČIM.... Možemo to proširiti i na „pokušavam svjedočiti“... Neka sad svatko razmisli kako kratko i jednostavno napisati završetak rečenice. Izabrat ćemo nekoga tko lijepo piše, vi govorite, a on/ona će zapisati na hamer da svima bude vidljivo!

Kada vi iznesu svoje, animator nastavlja.

Vidimo da mi možemo na mnoge načine svjedočiti svoju vjeru u svakodnevnom životu, na to smo pozvani. I trebamo biti ustrajni u tome ma kakvi vjetrovi puhali.

ZAKLJUČNI DIO >>> MOLITVENI ZAVRŠETAK

Susret ćemo završiti uz ppt prezentaciju, proslov knjige „*Krist vas zove*“, a učinit ćemo i jednu simboličnu gestu. Svatko će dobiti dušicu i prstohvat soli-. Obogaćeni novim iskustvima vjere, svatko će upaliti dušicu i uroniti ćemo u meditaciju!

Usudite se...,
biti mladi ljudi..., kršćani...,
oduševljeni Kristom...

Usudite se...,
dolaziti na njegove izvore
i pitati, bez straha:
tko si ti, Isuse,
i što nam je činiti,
Učitelju?!

Usudite se...,
oslušivati Njegovu Riječ...
čuti Njegov zov,
i otvoriti mu vrata
svoga života i srca...,
svojih sanja i čežnji, planova i nada.
I vrata svih svojih ljubavi... Širom!

Usudite se reći...,
„Na Tvoju Riječ, Rabi, Kapetane!“
I „zaveslati na pučinu,
S veslima u rukama, u ruci Njegovoj“.

A ako vam smalakšu ruke,
ili klone duša,
otvorite vjetru Njegova Duha
sva svoja njedra i jedra
i puni snagom Neba
krenite na put,
bez straha.
On zna luku koja vam treba.

Usudite se...,
vidjeti i iskusiti
kako je lijepo živjeti
Njegovo Evanđelje,
Njegovu Radosnu vijest „Života u izobilju“.

Usudite se...,
biti zagledani u Krista
„Stepinčevom zagledanošću“,
u Njegov križ..., i trnovu krunu,
svim iskušenjima straha, izdaja i zataja,
svim prijetnjama đavolskim, usprkos!

Usudite se...,
vidjeti Njegovo kopljem otvoreno srce
i sebe u Njegovu srcu nađite,
u Gospinu zagrljaju.

Usudite se...,
svjedočiti „Mir, dar Uskrsloga“,
dragovoljno, iskreno i zajedno,
molitvom, oproštenjem i blagoslovom,
u župi... u školi,

u društvu i domovini,
u zadaćama, obvezama i pravima,
pred neuspjesima i uspjesima,
pred suprotnostima i kušnjama,
pred uvredama i poniženjima.

Usudite se uvijek biti:
„Zajedno u Kristu!“